

บันทึก

เรื่อง การมอบอำนาจของอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
ให้ประชาสัมพันธ์จังหวัดปฏิบัติราชการแทน

กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือที่ มท ๐๒๐๙.๓/๑๕๔๓๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจากจังหวัดตากว่า กรมประชาสัมพันธ์ได้มอบอำนาจให้ประชาสัมพันธ์จังหวัดปฏิบัติราชการแทนในการอนุมัติจ่ายเงินหรือสิ่งของตามระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ.๒๕๒๙ ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ.๒๕๒๙ และระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนส่งเสริมอาชีพสตรี พ.ศ.๒๕๓๔ แต่จังหวัดเห็นว่าการที่อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์มอบอำนาจให้ประชาสัมพันธ์จังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการจังหวัดโดยตรง น่าจะขัดต่อเจตนารมณ์ตามบทบัญญัติมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยตอบข้อหารือของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี^๑ จังหวัดจึงแจ้งไปให้กรมประชาสัมพันธ์พิจารณา และกรมประชาสัมพันธ์ได้แจ้งให้จังหวัดทราบว่าความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้วินิจฉัยไว้ตามหนังสือดังกล่าว นั้น อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์สามารถมอบอำนาจให้ประชาสัมพันธ์จังหวัดปฏิบัติราชการแทนได้ และไม่ขัดต่อมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ เพราะระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้นได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว ว่า “...อธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย...”

จังหวัดขอให้กระทรวงมหาดไทยเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นปัญหา ดังนี้

(๑) มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติว่า “...ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้...” กรมประชาสัมพันธ์มีความเห็นว่า ระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ทั้งสามฉบับข้างต้นกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้ว่า “อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย” จึงเป็นกรณีที่ได้มีการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว ดังนั้น อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์สามารถมอบอำนาจให้

^๑ บันทึก เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบอำนาจจากราชการส่วนกลางไปยังราชการ ส่วนภูมิภาค ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๒๗๙ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๓๖

ประชาสงเคราะห์จังหวัดปฏิบัติราชการแทนได้ แต่จังหวัดเห็นว่าบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาข้างต้นระบุว่า กระทรวง ทบวง กรม จะมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดปฏิบัติราชการแทนโดยตรงไม่ได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น จึงขอหารือว่า “เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น” ตามบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น หมายถึง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง ภายในส่วนราชการด้วยหรือไม่ และกรมประชาสงเคราะห์สามารถมอบอำนาจให้ประชาสงเคราะห์จังหวัดในกรณีนี้โดยตรงได้หรือไม่

(๒) การที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติว่า “...ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น...” การมอบอำนาจจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งหากตีความว่าระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของหน่วยงาน เป็นกฎหมายหรือมีผลยกเว้นไม่ต้องดำเนินการมาตรา ๓๘ ดังกล่าวแล้วจะทำให้มาตรานี้ไม่มีผลใช้บังคับ เพราะส่วนราชการต่างๆ จะออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งภายในส่วนราชการเพื่อยกเว้นที่จะไม่ต้องมอบอำนาจตามบทบัญญัติของมาตราดังกล่าว จึงขอหารือว่าบทบัญญัติมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินจะใช้กับกรณีใดบ้าง

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นว่า จังหวัดตากและกรมประชาสงเคราะห์มีความเห็นแตกต่างกันเป็น ๒ ฝ่าย กล่าวคือ กรมประชาสงเคราะห์เห็นว่าระเบียบที่กรมประชาสงเคราะห์วางขึ้นและกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นแล้ว จึงไม่อยู่ในบังคับมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และไม่จำเป็นต้องมอบอำนาจผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดอีก ส่วนจังหวัดตากเห็นว่า หากตีความว่าระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งของ หน่วยงานเป็นกฎหมายและมีผลเป็นการยกเว้นไม่ต้องมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ ดังกล่าว จะทำให้มาตรานี้ไม่มีผลใช้บังคับ โดยที่กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญประกอบกับจังหวัดพังงาและจังหวัดพิษณุโลกได้หารือเรื่องทำนองเดียวกันเพื่อให้กระทรวงมหาดไทยวินิจฉัย ที่ผลการวินิจฉัยอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และมีผลเกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรมอื่น จึงไม่อาจวินิจฉัยชี้ขาดได้ว่าความเห็นใดถูกต้อง เห็นสมควรส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยเพื่อเป็นแนวปฏิบัติของส่วนราชการต่างๆ ต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้น โดยรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมประชาสงเคราะห์) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๒๙ ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๒๙ และระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วย

เงินทุนหมุนเวียนส่งเสริมอาชีพสตรี พ.ศ.๒๕๓๘ เป็นระเบียบที่กรมประชาสัมพันธ์ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุมัติจ่ายเงินหรือสิ่งของเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่กระทรวงการคลังได้พิจารณาอนุญาตตามข้อ ๓๑^๒ แห่งระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๒๐ ประกอบกับข้อ ๕๓^๓ แห่งระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ.๒๕๒๐ โดยให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการอนุมัติ^๔ รวมถึงกรณีที่กรมประชาสัมพันธ์ขอเพิ่มจำนวนเงินที่จะอนุมัติจ่ายแต่ละครั้งกรมประชาสัมพันธ์ก็ต้องดำเนินการเสนอเพื่อขอรับอนุญาตจากกระทรวงการคลังด้วยเช่นกัน^๕ ซึ่งอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ได้อาศัยระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ทั้งสามฉบับดังกล่าวมีคำสั่งมอบอำนาจให้ประชาสัมพันธ์จังหวัดปฏิบัติราชการแทนในการอนุมัติจ่ายเงินและสิ่งของในเขตจังหวัดตน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) เห็นว่า กรณีเป็นปัญหาเรื่องการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ซึ่งมาตรา ๓๘^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ได้วางหลักเกณฑ์ว่า ในเรื่องใดถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรี มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้

^๒ ข้อ ๓๑ การจ่ายเงินจะจ่ายได้เฉพาะตามที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้จ่ายได้ หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังและผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้จ่ายได้

^๓ ข้อ ๕๓ เจ้าของงบประมาณจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันได้เฉพาะตามที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีอนุญาตให้จ่ายได้ หรือตามที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง

การได้รับเงินจากคลังไปแล้วไม่ปลดเปลื้องความรับผิดชอบของเจ้าของงบประมาณที่จะต้องดูแลให้มีการจ่ายเงินหรือหนี้ผูกพันเป็นไปตามวรรคแรก

^๔ หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๐๒/๒๔๗๗๑ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๘ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๓๓/๒๔๑๘๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๘ และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๒/๑๖๖๒๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๑๑

^๕ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๓๐๖๐๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๖ และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๒๗ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๗

^๖ มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่น ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๖) ปลัดทบวงอาจมอบอำนาจให้รองปลัดทบวง ผู้ช่วยปลัดทบวง อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๗) อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอาจมอบอำนาจให้รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสองหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

๑.ล๑

๑.ล๑

ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ การมอบอำนาจก็ต้องเป็นไปตามที่กำหนดในมาตรา ๓๘ ดังกล่าว และในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นนั้น กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จะต้องกำหนดอำนาจหน้าที่และผู้มีอำนาจและกำหนดเรื่องมอบอำนาจไว้อย่างชัดเจนด้วย รวมทั้งต้องเป็นการบัญญัติหรือกำหนดขึ้นจากหน่วยงานที่มีอำนาจในการกำหนดเรื่องดังกล่าวหรือได้รับความเห็นชอบหรืออนุญาตจากหน่วยงานนั้น มิใช่กรณีที่กำหนดขึ้นเองเพื่อเป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางการปฏิบัติภายในของหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติ จึงจะถือได้ว่าเป็นกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติของคณะรัฐมนตรีที่กำหนดเรื่องการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนเป็นอย่างอื่นตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ เช่น การออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง^๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้มี อำนาจออกใบอนุญาตดังกล่าวและสามารถที่จะมอบหมายให้ผู้อื่นเป็นผู้ออกใบอนุญาตแทนได้ ซึ่งอำนาจในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานนี้มีได้เป็นอำนาจที่ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดขึ้นเอง หรือกรณีการดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุของส่วนราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการแต่ละส่วนราชการเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการ และสามารถมอบอำนาจให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้ ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง^๘ แห่งระเบียบดังกล่าว ซึ่งเป็นกรณีที่กำหนดขึ้นโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ไม่ใช่ที่หัวหน้าส่วนราชการแต่ละส่วนราชการเป็นผู้กำหนดขึ้นเอง เป็นต้น

สำหรับกรณีตามข้อหาข้อนี้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ได้มอบอำนาจในการอนุมัติจ่ายเงินหรือสิ่งของให้แก่ประชาสัมพันธ์จังหวัดโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๖^๙ แห่งระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่

^๗ มาตรา ๑๒ ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตาม มาตรา ๓๒

๗๑๐

๗๑๐

^๘ ข้อ ๙ ผู้มีอำนาจดำเนินการตามระเบียบนี้ จะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดก็ได้ โดยให้คำนึงถึงระดับ ตำแหน่ง หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ

๗๑๐

๗๑๐

^๙ ข้อ ๖ วิธีดำเนินการสงเคราะห์ให้ดำเนินการตามหลักการสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย โดยนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการศึกษาพิจารณาวินิจฉัยปัญหาและติดตามผล กับให้เรียกหลักฐานต่างๆ ได้แก่ ใบมรณบัตร หรือสำเนาทะเบียนบ้าน หรือใบรับรองแพทย์ หรือหนังสือรับรองจากเรือนจำหรือสภาวัดใหญ่ หรือเอกสารอื่นใดอย่างใดอย่างหนึ่งมาประกอบการพิจารณาและเสนอความเห็นเพื่ออนุมัติ

การอนุมัติเบิกจ่ายเงิน หรือสิ่งของ หรือกรณีอื่นๆ ในการสงเคราะห์ครอบครัวผู้ที่ประสบความเดือดร้อน ให้เสนอต่ออธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้อนุมัติ

พ.ศ.๒๕๒๙ ข้อ ๘^{๙๐} แห่งระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ.๒๕๒๙ และข้อ ๑๗^{๙๑} แห่งระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนส่งเสริมอาชีพสตรี พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งกระทรวงการคลังได้พิจารณาอนุญาตตามบทบัญญัติในข้อ ๓๑^{๙๒} แห่งระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๒๐ ประกอบกับข้อ ๕๓^{๙๓} แห่งระเบียบการจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ.๒๕๒๐ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒)^{๙๔} แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งกำหนดให้กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจและรับผิดชอบในเรื่องเกี่ยวกับการเงินของส่วนราชการที่มาจากงบประมาณแผ่นดิน และหากกระทรวงการคลังไม่อนุญาตแล้ว กรมประชาสัมพันธ์ไม่มีอำนาจที่จะอนุมัติจ่ายเงินได้ ฉะนั้น ในกรณีนี้จึงถือได้ว่า ระเบียบของกรมประชาสัมพันธ์ทั้งสามฉบับซึ่งมีผลใช้บังคับโดยการที่กระทรวงการคลังได้อนุญาตเป็นกรณีที่มีการกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นอันเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ แล้ว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) เห็นว่า อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์สามารถมอบอำนาจให้ประชาสัมพันธ์จังหวัดปฏิบัติราชการแทนในการอนุมัติจ่ายเงินและสิ่งของตามระเบียบกรมประชาสัมพันธ์ทั้งสามฉบับดังกล่าวได้โดยตรง และไม่ต้องนำบทบัญญัติเรื่องการมอบอำนาจของอธิบดีตามมาตรา ๓๘ (๗)^{๙๕} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ มาใช้บังคับ

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

^{๙๐} ข้อ ๘ เมื่อนักสังคมสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายได้ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาเห็นสมควรให้การสงเคราะห์อย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ให้เสนอขออนุมัติต่ออธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๙ (๑) และ (๒)

^{๙๑} ข้อ ๑๗ ให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งจ่ายเงินทุนหมุนเวียนดังนี้

(๑) ให้สมาชิกกู้ยืมเป็นเงินสำรองเพื่อการลงทุนจัดซื้อวัตถุดิบหรือวัสดุสิ้นเปลืองเพื่อการผลิตที่ต้องนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในวงเงินรายละไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเงินทุนหมุนเวียนอื่น ๆ

^{๙๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๙๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๙๔} มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงบประมาณเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลังการเก็บรักษาเงิน และการนำส่งคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๙๕} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

(นายอัษฎราทร จุฬารัตน)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๕๒